

QUARESMA AMB LA MARE TERESA DE CALCUTA SANTA DE LA MISERICÒRDIA

6 AL CAPVESPRE DE LA VIDA SEREM EXAMINATS EN L'AMOR

La meua vida ha estat un créixer constantment en la unió profunda i personal del meu cor amb el Cor de Crist. Des de la infància el Cor de Jesús ha estat el meu primer amor. Per a mi cada divendres és la festa del Sagrat Cor. Estimo la Missa del Sagrat Cor ja que en les paraules de l'ofertori ressonen les seves paraules del 10 de setembre: *'Faràs això per mi?'* Sé bé de Qui m'he fiat. En tot he tractat de seguir El seu pla per a l'Obra. Cada fundació és un altre 10 de setembre. Estic segura que Ell vindrà un cop més abans de passar a la Vida veritable i sentiré la Seua veu.

Només al cel aconseguirem prendre consciència plena del que devem als Pobres per l'ajuda que ens ofereixen per estimar millor Déu. És fàcil estimar els que viuen molt lluny. No sempre resulta tan fàcil estimar els que tenim a prop nostre. És més fàcil oferir un plat d'arròs que alleujar la soledat i la pena d'algú que no té amor a la nostra llar

1.- L'amor De Déu ens fa canviar

On podem trobar o descobrir l'amor De Déu? Doncs mirant la Creu... mirant-lo a Ell. **Deixar de mirar-nos a nosaltres i mirar la Creu. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics.** I aquest és Nostre Senyor Jesucrist, Ell és qui va lliurar la seua vida per cada un de nosaltres.

A la Xina em va voler rebre Deng Xiao Ping. Vaig anar a la llar per a minusvàlids on hi havia el seu fill: 'Senyor -li vaig dir-, vostè està fent aquí una cosa meravellosa, una obra de Déu.' 'Però si jo no crec en Déu...', em va respondre. 'No importa; Ell sí que creu en vostè...'

Quan em diuen: 'Jo no faria el teu treball ni per tot l'or del món', contesto que jo tampoc... doncs ho faig per amor a Déu. I, què és primer, que Déu m'estima o que estimem Déu...? **El més important és que Déu Ens estima. Recorda que estàs a les mans de Déu, ets preciós davant Ell.** El cristià és qui creu en l'amor De Déu. **Ell Ens va estimar abans i Es va lliurar per nosaltres.** Un no ha de canviar per ser estimat Per Déu, però perquè tu L'estimes vols canviar.

Recordeu de la paràbola del comprador de perles? Això és el que hem fet les Missioneres de la Caritat, ho hem deixat tot perquè estem enamorades de l'Amor de Déu i ens sentim estimades per Ell.

2.- Estimar fins que faci mal

A totes les cases de les Missioneres de la Caritat sempre està present **la Mare de Déu. Ella és la veritable fundadora.** Hi trobem a la nostra Mare, la Mare de Déu i de tots. És **la Mare de Misericòrdia.**

La misericòrdia és bolcar el cor vers la necessitat o misèria del proïsme. **Déu sempre té cura de les seves criatures, però ho fa a través dels homes.** A la pregunta Qui és el meu proïsme? Jesús ens parla del Bon Samarità i diu: **'Ara ves i fes tu el mateix'**. Per al cristià, és fer-se proïsme de l'abatut, del malalt, del necessitat, del que no pot valer-se per si mateix, i fins i tot del que està lluny de l'Amor de Déu. És sentir amb l'altre des del Cor de Jesús.

Estimar fins que faci mal. No és gens senzill, ja que requereix d'un lliurament i disposició total i radical, de sotmetre's plenament a la Voluntat De Déu per deixar-li modelar l'ànima segons la Seva manera d'estimar. L'amor, per ser autèntic, ha de fer mal. Jesús va sentir dolor a causa del seu amor. Caritat és donar fins que faci mal. Si et fa mal és bona senyal.

El secret de la pràctica perfecta de l'Amor i la Misericòrdia és l'oració i el servei. Preguar Crist és estimar-lo i l'amor ha de posar-se en acció. Aquesta activitat ens portarà al servei. **Qui no viu per a servir, no serveix per a viure.** Els camins de Déu son bells si deixem que Se serveixi de nosaltres com Ell vol.

3.- 'A Mi M'ho vau fer'

Quan el desembre de 1979 vaig rebre el Premi Nobel de la Pau em van preguntar si havia estat per a mi l'alegria més gran, i humilment vaig respondre: «No; **la meva major alegria ha estat haver conegut Jesucrist**».

En aquells dies ja havia après que «**Calcuta és a tot arreu**». En la meva missió entre els Pobres, havia estat progressivament conduïda a identificar i combatre no només **la pobresa material**, sinó les formes de pobresa que també hi ha entre els rics dels països desenvolupats, **la social i l'espiritual**. I aquest va ser el missatge que vaig enviar des d'Estocolm per a tot el món:

“L'amor comença a casa, i no és tant per quantes coses fem, sinó per l'amor que hi posem en allò que fem. A través d'un amor i un servei humil, podrien descobrir el rostre de Jesús sota la disfressa angoixant del famolenc, el nu, el sense llar, el malalt, el presoner, el solitari, el menyspreat..., i diu: ‘*A Mi M'ho vau fer*’. Jesús està afamat del nostre amor; i aquesta és la fam que vostès i jo hem de trobar, potser a la nostra llar. Els ancians oblidats en un geriàtric, els joves lliurats a la droga, els nens no desitjats... Estimant i tenint cura de cada un tots podrien ser «Missioners de la Caritat». **Mentre no hi hagi amor al món no hi haurà pau.**”

4.- Al capvespre de la vida serem examinats en l'amor

El que millor defineix Déu és l'amor. L'amor és la màxima expressió de la vinculació dels homes Amb Déu. «Sabem si coneixeu Déu, si us estimeu els uns als altres». Amb raó sant Agustí deia ‘*Estima i fes el que vulguis*’. I sant Joan de la Creu: ‘Al final de la jornada t'examinaran en l'amor’: **serem examinats del que hem estimat**. Però per poder estimar hem de tenir experiència d'aquest amor, i Déu és amor.

«Vull ser sant» vol dir que vull despullar-me de tot allò que no és Déu, vull esprémer el meu cor i buidar-lo de tota cosa creada, vull viure en la pobresa i desafecció. La santedat no consisteix a fer coses extraordinàries. Consisteix en acceptar amb un somriure el que Jesús ens envia **i seguir la voluntat de Déu**.

Podem arribar a la santetat a través de mitjans senzills. No podem fer grans coses, però sí **coses petites amb un gran amor.** Encara que no fos més que escriure-li una carta a un cec, o aturar-nos per escoltar a una persona gran, o ajudar a creuar un carrer, o visitar algú que està sol, portar-li un ram de flors... Sembla una cosa molt petita, però és gran als ulls de Déu.

Sigueu amables i bondadosos. Tracteu que ningú que hagi estat amb vosaltres, no se'n vagi sense sentir-se millor i més feliç. Sigueu expressió viva de la bondat de Déu. Dóna sempre el millor de tu i el millor vindrà. **Recordeu l'Evangeli dels cinc dits. 'A - Mi - M'ho - vai - fer.'**

5.- Oració per aprendre a estimar

Jo em limito a demanar Déu que faci de mi una santa, deixant a les seves mans l'elecció dels mitjans que poden portar-me a ser-ho. Aquesta és la pregària que reso perquè el Senyor m'ajudi a estimar:

Senyor, quan tingui fam, dóna'm algú que necessiti aliment. Quan tingui set, dóna'm algú que necessiti aigua. Quan senti fred, dóna'm algú que necessiti calor.

Quan pateixi, ofereix-me algú que necessiti consol. Quan la meva creu es faci pesada, deixa'm compartir la creu d'un altre. Quan em senti pobra, posa al meu costat algun necessitat.

Quan no tingui temps, dóna'm algú que necessiti els meus minuts. Quan pateixi humiliació, dóna'm ocasió per elogiar algú. Quan em desanimi, dóna'm algú a qui animar.

Quan senti necessitat de comprensió, dóna'm algú que necessiti de la meva comprensió. Quan senti necessitat que s'ocupin de mi, dóna'm algú de qui hagi de ocupar-me. Quan pensi en mi mateix, atreu la meva atenció vers un altra persona.

Fes-me digna, Senyor, de servir als meus germans. Dóna'ls, a través de les meves mans, no només el pa de cada dia, sinó també el meu amor misericordiós, imatge del teu. Amén!

*God bless you
M. Teresa me*

